

forekommer det mig, paa den Kjendsgjerning, at Dødsstraffen til alle Tider og igjennem alle Slægter har været anvendt. Om dette ogsaa er saaledes, saa kan det være Medlem ikke føie til „allevegne“, og det har Meget at sige; thi der er, som bekjendt, Undtagelser. Men det forekommer mig, at det samme være Medlem ved Anvendelsen af, hvad jeg vilde kalde „det historiske Beviis“ for Dødsstraffens Nødvendighed som i temmelig stor Modsigelse med sig selv. Han føiede nemlig til, at Tiden ikke var kommen, men at den muligt kunde komme. Dersom imidlertid det historiske Beviis skal have Gyldighed her, saa maa det ogsaa kunne have det andre Steder, og skal det have Gyldighed nu, maa det ogsaa have Gyldighed om en vis Række Aar, saa at, dersom dette Beviis skal være tilstrækkeligt, vil Tiden albrig komme til at afflasse Dødsstraffen. Der er fremdeles ogsaa sagt, at man maa have Dødsstraffen, om ikke til Straf for Andre, saa for dem, som allerede engang vare straffede med livsvarigt Fængsel; thi paa dem maatte en højere Grad af Straf kunne anvendes. Dertil vil jeg svare, at den samme Forlegenhed kan Dommeren ogsaa komme i, naar han for Exempel skal paa to Forbrydere, som efter hans Overbeviisning maatte døe, anvende een og samme Dødsmaade og Straf, uagtet han erkjender, at der kan være forskjellige Grader i de foreliggende Forbrydelser. Der er fremdeles blevet sagt, og det er det, jeg troer, at de fleste være Medlemmer, der modsætte sig Dødsstraffens Affjæffelse, hovedsagelig lægge Bægt paa, at den maa anvendes, ikke just for at gjøre Forbryderen ustabelig, hvilket kan lade sig gjøre paa anden Maade, men for at strække Andre tilbage fra lignende Forbrydelser. Jeg troer ikke, at Samfundet har Ret til at bruge noget Menneffe som et blot og bart Middel, naar det ikke kan stee uden paa hans Saligheds Beforsning. Endelig har man ogsaa sagt, at Tiden ikke endnu er kommen for Dødsstraffens Affjæffelse, at der ikke var nogen Stemning derfor i vort Folk, men jeg maa da spørge, ligesom et andet Medlem tidligere har gjort: hvoraf veed man det? Naar man ikke vil betragte den Kjendsgjerning, at der her er fremkommet et Forslag derom fra et bety-

deligt Antal Medlemmer som et Udtryk for Stemningen i Folket, hvad har da den høie Regjering, hvad have de Commissioner, der have været nedsatte i denne Sag, og hvad have de være Medlemmer, der modsætte sig Dødsstraffens Affjæffelse, gjort for ad anden Veie at komme til Kundskab om den Stemning, som de paastaae ikke er tilstede i Folket. Jeg troer, at Dødsstraffens Affjæffelse vilde i det Hele taget meget tiltale vort Folks Følelse. Jeg har rigtignok ikke noget stort Haab om, at det nu kan lade sig sætte igjennem, men jeg troer dog ikke, at disse Forhandlinger derom vilde være sporløst forsvundne; jeg troer, at de i ethvert Tilfælde vilde bidrage en god Deel til, at Tiden for Dødsstraffens Affjæffelse vil hurtigere blive kaldt frem, end det ellers vilde stee.

**J. Christensen:** Det er ogsaa med Hensyn til Dødsstraffens Affjæffelse, at jeg vil tillade mig at udtale et Par Ord, men jeg kan ikke tiltræde den være sidste Talers Anskuelse med Hensyn til dette Spørgsmaal. Han gik ud fra, at man skulde afflasse Dødsstraffen af Hensyn til Religionen, den christelige Aand og Overbærenheden, eller hvorledes han nu udtrykte sig. Jeg skal ikke gaae i Detail med Hensyn til det Foredrag, han holdt, men jeg skal ogsaa betragte Sagen fra denne Side. Der staaer i Biblen, at hvo som udøser Menneffets Blod, ved Menneffet skal hans Blod udøses, og der er altsaa Dødsstraffen fastsat; men Biblen er dog, synes det mig, vor Grundlov med Hensyn til det Religiøse, samt ogsaa indirecte med Hensyn til det Borgerlige. Jeg skal endvidere fremhæve, at det forekommer mig, at dersom man vilde vedtage Endringsforslaget om Dødsstraffens Affjæffelse, saa vilde man derved gribe ind i Kongens Prærogativ og i Statens Ret til at hævde Retsikkerheden, ligesom det ogsaa forekommer mig, at det vilde være stridende imod den almene og private Retsikkerhed. Det er af andre Talere sagt, at Dødsstraffen ikke passede i vort Borgersamfund paa Grund af Civilisationens fremragende Standpunkt, men det forekommer mig ikke, at være nogen overveiende Grund til at afflasse den. Man maa dog vistnok tage Hensyn til Forbrydernes Mængde og til, om de ere